

SENIORKLUBBEN 2017-04-05

Det var en sen förmiddag i början av april. Odd-Fellowshusets lilla trädgården på Skansgatan hade ännu icke fått den ans som den var van vid att få efter vintervilan. Endast husets stuprör var exemplariskt rensade från löv – en uppgift hedersmannen Lars-Ingvar Lindblom tagit på sig som sin livsgärning. Gräsmattorna vilade fortfarande i sin vintersömn även om en och annan tuva yrvaket funderade på vem av bröderna som i år skulle sköta om dem nu när Bertil Pålsson tagit sin kärleksfulla hand från dem. Kanske det skulle bli en Rebecka som tog på sig uppdraget – en stilla nåd att bedja om.

Dagen hade samlat 64 hungriga systrar o bröder som fick in ta stekt strömming med potatismos, till efterrätt bjöds det på chokladpudding och till sist kaffe o kaka. Dagen till ära – efterföljande förredrag var ju snapsvisans historia – kunde deltagarna, mot skälig betalning, få en snaps tilldelat sig.

Några moraliska aspekter lägger jag inte på dagens ämne – snapsvisans historia - det få andra göra. Dryckes- och snapsvisor har här i Norden en mycket lång tradition. Det var i början av 1600-talet vi började med vår sed att skåla. Inom vår loge, 83 Vågbrytaren, utbringas två fasta skålar och kanske någon extra vid gradgivning. Värre var det vid danska kung Christian IV:s hov. Han höjde vid ett tillfälle 35 skålar till ära för inte närvarande kolleger och andra. Att han sedan måste bäras ut i sin egen stol är en annan historia.

En glad redaktörskollega, Sven Lindberg, håller låda.

Lars Folkesson som tvekar inför efterrätten – den lär innehålla en och annan kalori.

Men nu till Bengt Eckerdal som guidade oss, på sitt alltid säkra och spirituella sätt, genom detta ämne. Från medeltida dryckesvisor och minnessånger till dagens snapsvisor som började se dagens ljus i början av 1920-talet. Vi fick en härlig föreläsning om snapsarnas storlek, allt från Helan, Halvan, Tersen ... osv till den minsta snapsen, den åttonde i ordningen, Rivan (förstår egentligen inte vitsen med en så liten snaps – författarens egna personliga åsikt). Bengt hade godheten att även upplysa oss om att det finns namn på ytterligare 10 snapsar. Den sista och adertonde lär kallas "Bleka Döden". Vi fick höra Bengt framföra dryckesvisor och vi fick hjälpa till i "Gubben Noak", alla åtta verserna. Slutligen hade vi kommit fram till den moderna snapsvisan. Signifikativt för denna är att den alltid skall bygga på en känd melodi. Textförfattarna vet man ofta inte vem de är, men strunt i det ... huvudsaken är att vi har trevligt och det hade vi verkligen denna eftermiddag.

SENIORKLUBBEN 2017-04-05

Ett stort tack, Bengt, för en mycket trevlig eftermiddag.

Till sist vill jag avsluta med några ord från en kär vän i svunnen tid – ” Bättre och bättre snaps för snaps, men Tommy, jag tycker bättre och bättre puss för puss”